

Johannes 15:1,2

**“Ik ben de ware Wijnstok en Mijn Vader is de Landman.
Alle rank die in Mij geen vrucht draagt die neemt Hij weg;
en die vrucht draagt die reinigt Hij opdat zij meer vrucht drage”**

1 de Wijnstok 2 de vrucht 3 de ranken

Gemeente, doopouders,

Mathias Blokland is een kind van het verbond. Dat is zojuist met de doop verzegeld. Waar het nu om gaat vanmorgen is: wat voor verbondskind zal Mathias zijn? Want onze tekst maakt duidelijk dat er 2 soorten verbondskinderen zijn: de éne soort die vrucht draagt en wat daarmee gebeurt, de andere soort die geen vrucht draagt en wat daarmee gebeurt. En dat is niet alleen de vraag ten aanzien van Mathias Blokland, maar dat is de vraag voor ons allemaal. Wat voor verbondskind zijn wij?

1 de Wijnstok

Dat komt naar voren toe als de Heere Jezus opnieuw iets zegt over Zichzelf. Dit keer zegt Hij: Ik ben de ware Wijnstok. En als een Israëliet dit hoorde dan dacht hij direct aan zijn eigen volk. En hoe het volk Israel in het Oude Testament genoemd wordt een wijnstok of een wijngaard vol met wijnstokken. Psalm 80. Jesaja 5. Hoe God Israel als een wijnstok had geplant in Kanaan. En omringd met Zijn zorg. God had het volk gegeven de offerdienst in de tabernakel, later de tempel. God had het volk een koning gegeven: David en zijn huis. God had het volk wetten en inzettingen gegeven. God had het volk profeten gegeven. Hoe had God de wijnstok niet verzorgd. Maar: de wijnstok had zo bitter weinig vrucht gedragen. Israel verliet de Heere keer op keer. In ongehoorzaamheid, afgoderij. Eeuwenlang. Israel was een wijnstok. Goed verzorgd. Je zou verwachten: die draagt vrucht. Maar dat viel tegen. Dat bedroog.

En daarom noemt Jezus Zich de ware Wijnstok. Hij is de Israëliet Die wel vrucht draagt. Zijn leven is vol van gehoorzaamheid. Hij volbrengt Gods wil. Zijn leven draagt vrucht: helemaal en volkomen. Volgroeide vrucht. Gehoorzaamheid tot de dood, ja de dood aan het kruis. Hij verzoent de schuld en volbrengt de wet. Hij staat op uit de doden. Hij verdient de Heilige Geest. Die doden levend maakt en vijanden inwint. Hij zorgt voor vrucht.

En dan heeft de Heere Jezus het over 2 soorten ranken die in Hem zijn. Ranken die geen en ranken die wel vrucht dragen. Dus met

rank wordt hier niet bedoeld de gelovigen. Want die dragen allemaal vrucht. En die worden geen van alle weggenomen en in het vuur geworpen. Met ranken worden hier bedoeld verbondskinderen. Die kort na hun geboorte behoren gedoopt te worden. Dan ben je dus in zekere zin in Jezus. Dan ben je dus op een bepaalde manier in Hem geént. God raapt je als een rank op van de grond en ent je leven in in Jezus Christus. Want als verbondskind kom je in aanraking met de Heere Jezus. Vooral: als verbondskind ontvang je de beloften van de Heere Jezus. Want de doop betuigt en verzegelt ons de afwassing der zonden in Jezus Christus. Dat wordt ons beloofd. Dat de Vader alle kwaad zal weren of ten onze beste keren. Dat de Zoon ons wast in Zijn bloed van al onze zonden. Dat de Heilige Geest in ons wonen zal en ons de vergeving en dagelijkse vernieuwing van ons leven wil bewerken. In Christus zijn die beloften ons deel en het deel van onze kinderen. En dat is te merken: want we hebben een Bijbel waar die beloften instaan. We ontvangen kerkdiensten waarin die beloften gepredikt en aangeboden worden. We worden opgevoed en de Bijbel wordt ons gelezen. En die opvoeding, die Bijbel en die kerkdiensten zijn er dankzij Jezus Christus. Dat is aan Hem te danken. Daarin klopt Hij aan de deur van ons hart met Zijn gewilligheid, Zijn liefde.

Dat is ook zo'n roeping voor ouders en opvoeders. Dat heel de opvoeding geurt naar de liefde van Christus. Dat de dankbaarheid jegens Hem afstraalt van het gebruik van de Bijbel en het gaan naar de kerk. Dat het Bijbel lezen en de kerkgang gevuld is met dankbaarheid. Wie zijn wij dat wij dat mogen en kunnen doen? Dat ons dat gegeven wordt. Terwijl anderen het niet hebben. Onwetend zijn. Geen Bijbel hebben in eigen taal, er niet van weten. Maar wij wel. En dat heeft Jezus moeten verdienen met Zijn bloed. Zo duur gekocht is de Bijbel, de kerkdienst. En wat merken kinderen of hun ouders dat zo ervaren! Want als je het zo ervaart dan ben je dankbaar en dan ben je zorgvuldig. Op die keren dat de Bijbel open kan, minstens 3 keer per dag. Op die keren dat je naar de kerk kunt, minstens twee maal per zondag. Dat merken onze kinderen aan de vreugde waarmee vader de Bijbel gaat halen bij het avondeten en de tijd die je ervoor neemt. Dat merken onze kinderen aan de vreugde waarmee moeder 's zondagmorgens bijtijds opstaat en de Psalm die vader zingt als hij thuis komt uit de kerk. Dat de geur van Christus hun tegemoetkomt in de beloften.

Ja, ze merken het ook als dat anders is. Ze horen de diepe zucht waarmee vader de Bijbel pakt en zegt: nou opschieten dan, monden dicht, gauw nog even lezen. Ze horen de gedachte van moeder: kunnen we nou niet 1 keer overslaan, want ik heb nog zo druk. Ze horen de zucht van moeder op zondagmiddag als ze zegt: nou jongens, d'r zit niet anders op, we kunnen moeilijk tegen oma zeggen dat we ziek zijn. Ze

horen het gemopper van vader na kerktijd over dit en dat en nog veel meer. Ze merken of je 's woensdags graag nog een keer gaat of dat je redenen zoekt om toch maar niet te hoeven en blij bent omdat je niet kunt.

2 vrucht

We zijn ranken die in Christus zijn geént door het verbond. Maar dan komt het: er zijn ranken die vrucht dragen en er zijn ranken die geen vrucht dragen. Vrucht dragen. Wat moet je je daarbij voorstellen? Natuurlijk allereerst die druiventrossen. Dat zijn de vruchten van de wijnstok, aan de rank. Die horen aan de rank, die passen bij de wijnstok. Want aan een wijnstok zul je nooit peren of aardbeien zien hangen. Er vrucht van de wijnstok kun je herkennen. Hetzelfde sap vloeit door de boom en door de vrucht. Christus had een gezindheid van liefde tot Zijn Vader, Zijn dienst en Zijn wil, elke vrucht uit Christus zal diezelfde gezindheid hebben. Christus had een afkeer van de zonde, het kwaad en wat Zijn Vader ontheiligde, elke vrucht uit Christus zal dezelfde gezindheid hebben. En dat maakt het echt vrucht. Ontsproten aan de Wijnstok, heeft de vrucht dezelfde gezindheid, is van dezelfde soort als de Wijnstok Zelf. Vrucht van liefde tot de Vader, haat tegen de zonde. Glanzend van gerichtheid op de eer van God. Vrucht zoals Jezus die droeg. Behorend bij de Wijnstok, echte druiven. Andrew Gray, die maar 23 jaar is geworden, noemt in een boek een aantal voorbeelden van vrucht: Zoals Jezus de wereldse eer versmaadde, zo worden ook wij ongevoelig voor roem en eer van mensen. Zoals Jezus ijverig was in de dingen van Zijn Vader, zo worden wij ijverig in de dienst van de HEERE. Zoals Jezus dankbaar was over Gods werken zo worden wij dankbaar over wat God werkt en doet. Zoals Jezus zachtmoedig was en Gods weg aanvaardde, zo worden wij zachtmoedig en we aanvaarden Gods weg met ons leven. Zoals Jezus anderen niet beledigde en niet terugschold, zo leren wij niet terug te vergelden als men ons wat aandoet. Zoals Jezus bad voor Zijn vijanden, zo bidden wij voor mensen die ons dwarszitten. Zoals Jezus met ontferming bewogen was over mensen zo krijgen wij medelijden met mensen. Zoals Jezus belijdenis aflegde voor mensen, zelfs voor Pilatus, zo leren wij Hem belijden door bidden en danken zonder schamen. Zoals Jezus oprecht was en mensen eerlijk aansprak over hun zonden, zo leren wij oprechtheid om anderen aan te spreken. Zoals Jezus naar de zonde verafschuwde zo verafschuwen wij de zonde en kunnen er niet met plezier naar kijken.

Dat is vrucht dragen. En de Landman komt geregeld kijken of de ranken vrucht dragen. En daar hangt Zijn behandeling van af. Een behandeling van wegnemen en in het vuur werpen of van reinigen en snoeien.

En waar hangt dat van af? Wanneer draag je vrucht? Als verbondskind. Dat is duidelijk: vers 4,5,6: die in Mij blijft. Als we denken aan het voorbeeld: als de rank een sapstroom krijgt vanuit de wijnstok. Als er doorstroming is van de wijnstok de rank in. De wijnstok die biedt sappen aan, stuwt die naar de rank toe. Christus biedt sappen aan: vergeving, liefde, kracht, troost, wijsheid. En de gelovige smeekt erom. Trekt de sappen uit de Wijnstok. Smeekt, begeert. Laat de doodsheid zien en de hulpeloosheid en roept: Heere, ontferm U, Heere wees mij genadig, Heere, vul mij. En zo vloeit en stuwt de Christus Zijn vergeving en liefde en genade in je hart en je leven door. En je draagt vrucht. Misschien kunnen wij het ons nog wat beter voorstellen als we denken aan een baby die een fles krijgt. Een volle fles. Meer dan genoeg. En de baby die zuigt en trekt die krijgt drinken binnen en groeit. Maar een baby die de fles aan de lippen krijgt, maar niet zuigt, niet trekt, die krijgt niks binnen, die verslapt, die verdroogt. Christus wordt in het verbond, met de beloften, in de Bijbel en de kerkdiensten aan onze lippen gezet. Opdat we in ons opnemen. Biddend, smekend, begerend.

3 de ranken

Als dat er niet is, zal er geen vrucht zijn. Hoe is dat bij ons? Blijft u in Hem? Kent u deze omgang met Hem? Als u eerlijk zegen moet: 'nee'. Dan kan er wel heel wat zijn, maar het is geen vrucht. Er kan kerkgang zijn, er kan ijver zijn, er kan praten zijn over kerkelijke dingen, er kan ijver zijn in gemeentelijke bezigheden, graag naar de jv, of de altijd op de vrouwenvereniging, maar het is geen vrucht. Geen vrucht. En dat is vreselijk. Als je nooit ontdekt bent aan je doodsheid, je onvruchtbaarheid, je levensloosheid, je geestelijke dood en onmacht ten goede. En nooit geschreeuwd hebt om Jezus en om vervulling van Zijn beloften. Als dat zo is..... als dat zo blijft dan komt de Landman en Hij neemt de ranken weg. Uit de wijnstok, daar één en daar één. Een bosje dode ranken. En hij bundelt ze op een hoop en verbrandt ze. Zo doet God de Landman. Ranken die geen vrucht dragen, want de levende omgang met Jezus niet kennen, die neemt Hij weg. Die neemt Hij weg uit dit leven, uit de verbondsverbintenis met Jezus, uit de gemeente, uit de kerkdiensten. Die neemt Hij weg en die werpt Hij in het vuur van de hel. Verbondskind geweest en toch verloren. Gedoopt, in de kerkbank gezeten, onder de beloften van de prediking, en toch: verloren voor eeuwig.

We hebben al vaker gezegd: ook dat hoort bij de ware prediking. Dat moet u willen horen, en zorgen dat uw kinderen en kleinkinderen dat ook nog horen. Dat er tweerlei verbondskinderen zijn. Dat moet u uw kinderen ook met wijsheid doorgeven in de opvoeding. Dat moet u uzelf afvragen: wat voor verbondskind ben ik? Eén die niet in Christus blijft en dus geen vrucht draagt?

Maar die in Mij blijft en Ik in hem die draagt vrucht. De rank die brengt haar nood in de Wijnstok. Nood van zonden, van zwakheid, van verlies in de strijd, van afdwalen in je gedachten, van leegheid in je ziel, behoefteeloosheid om te bidden. De rank die stuwt haar verwachting in Christus. U zult het doen, U kunt het doen. Alle dingen vermag ik door U Die mij kracht geeft, niets zal mij ontbreken door U Die mij troost en verzorgt. De rank vraagt, smeekt, ontvangt.

Het is een hele innige, intense, levende verhouding. Kijk, een mouw zit aan je jas, een dakgoot zit aan het dank, een spiegel zit aan je auto, een spatbord zit aan je fiets. Dat zit er allemaal aan. Je kunt het ook los van elkaar Schroeven en los van elkaar leggen. Maar een rank zit niet aan, maar in de wijnstok. Tussen de rank en de wijnstok gaat wat heen en weer. Daar stroomt iets, vloeit iets. De wijnstok stuwt sappen met voedsel de ranken in. En de rank die trekt sappen uit de wijnstok. De rank zit in de wijnstok. Liefde en gaven en Geest gaan van de Wijnstok in de rank, gebeden, smekingen, noodkreten gaan van de rank in de Wijnstok. Zo is de verhouding: onomkeerbaar en innig. Kent u dat? Is dat zo komen te liggen? Je nood, je dood, je onmacht dreef je uit tot Christus. Naar Zijn beloften. Die omgang met Hem is de rode draad door je leven geworden.

Daar doe je ook belijdenis van. Dat is belijdenis doen: dit erkennen. Dat het leven ligt in de omgang met Christus. Leven: berouw, kracht, vrijmoedigheid om te belijden, zekerheid, ook dat vooral zekerheid van je geloof en het heil in God. Zo heb ik Jezus nodig gekregen. Vrucht dragen is niet: hard werken, maar: hard Jezus nodig hebben. En die draagt vrucht. Kijk, er staat geen bevel: draag vrucht! Nee, er staat een belofte: die draagt vrucht, draagt veel vrucht. Dat zal zo zijn. Dat is enorm verootmoedigend: dat ik zonder Jezus niets kan doen. Niet weinig, maar: niks. Zonder de omgang met Jezus kan ik niet strijden tegen een kleine zonde, kan ik niet getuigen op mijn werk, kan ik het niet laten om te uit te vallen, kan ik niet uitkomen voor de Heere, kan ik het niet laten om mijn smartphone onder het bidden niet aan te raken. Niets. Of als het me lukt, dan is het zonder liefde, zonder dankbaarheid en dus leeg, geen vrucht. Maar het is ook zo bemoedigend: wie in Hem blijft en Hij in Hem draagt veel vrucht. Dan komt er vrucht. Daar zorgt Hij voor. Hij is de Wijnstok Die niet bedriegt.

Hoe doods je ook bent, hoe zwak, hoe bang: Hij doet je vrucht dragen. Dat mag je vertrouwen! Wie zijn onmacht bij Hem brengt, die zal vrucht dragen. Ga er alvast maar voor danken! Ja, maar ik merk er nog niks van: ik heb nog geen zekerheid, ik durf nog niet getuigen op mijn werk, ik kan nog niet loskomen van die verslaving. Ga alvast maar danken. Hij zorgt voor vrucht! En daarom staat er: alle rank die vrucht draagt die reinigt Hij opdat ze meer vrucht drage.

Ranken worden gesnoeid. Niet één keer, maar doorlopend, een paar keer per jaar. Dan worden de uitlopers afgesnoeid. Er wordt een stuk afgesneden. Waar veel blad aanzit. Dat blad trekt sappen weg die nergens toe dienen. Sap wat in het blad verdwijnt kan geen druiven voortbrengen. Dat blad neemt licht weg, licht van de zon, zodat de druiven in de schaduw komen te hangen en niet rijp worden. Daarom: reinigen, snoeien. Stukken rank en blad wegsnijden. Al lijkt het mooi groen en fris. Zo doet de Landman, God, ook. Hij snijdt dingen weg in je leven die sap onttrekken aan de vrucht. Dat zijn natuurlijk zonden. En zondige gewoonten. Die moeten weg. Die kosten energie die nergens toe dient. Maar denk ook eens aan dingen die op zich geen zonde hoeven te zijn, maar die zoveel tijd en energie opslokken. Je werk en je cursussen is geen zonde, maar als dat teveel tijd opslokt. Je smartphone hoeft geen zonde te zijn, maar als dat teveel tijd opslokt kom je aan een goed boekje lezen niet meer toe. Je sport, je hobby is niet verkeerd, maar als dat teveel tijd opslokt. Het onttrekt tijd en energie die je zoveel beter zou kunnen besteden. Het neemt licht weg zodat de druiven verschrompelen en klein blijven. Het overschaduwde de dienst van de Heere zodat die niet tot bloei komt.

Daarom reinigt de Heere als hemelse Landman. Hij heeft het snoeimes van de wet. Dat is een scherp mesje. De wet snijdt raak: daar vergeet je Mij door, en daardoor heb je geen tijd om Mij te zoeken, en daardoor heb je nooit tijd voor gemeentewerk of vrijwilligerswerk. En dat is zondig vermaak, hoe kun je nu genieten van kijken naar zonden? De Landman snoeit. En je voelt: het is raak en waar. En de Landman snoeit het weg. Maakt door Zijn Geest gewillig en strijdbaar. Doet je vechten tegen wat je zo graag deed. En je leert bidden: o Heere ga ermee door, o Heere snoei me. Meer en meer.

Of hoort u zo de wet niet? Gaat de wet maar langs u heen. Ja eigenlijk zou ik....., maar jaar in jaar uit blijft het daarbij. Smeek om gesnoeid te worden!

Dan het tweede snoeimes: de kastijding. Dat doet zeer! Als de Heere iets uit je leven wegsnijdt door tegenspoed. Je gezondheid wegneemt, je vitaliteit, je mooie baan, je mooie vooruitzichten. Dat doet zeer, als hij snoeit. Dingen weghaalt uit je leven, iemand wegneemt uit

je leven. Of als Hij doet bij je kind, je kleinkind. Maar Hij doet het opdat je meer vrucht draagt. Om je afhankelijkheid te leren. Je machteloosheid, je hulpbehoevendheid. Je af te leren dat je het zelf in de hand hebt. Je af te leren dat je zelf wel het redt. Dat doet zeer, maar: opdat je meer vrucht draagt. En wie het meeste Jezus nodig heeft, draagt de meeste vrucht. Wie alleen voor iets heel moeilijks Jezus nodig heeft, een sollicitatiegesprek bij een onchristelijk bedrijf, draagt weinig vrucht. Wie ook voor iets heel makkelijk Jezus nodig heeft, om vandaag niet te vloeken, of om vandaag trouw Bijbel te lezen, draagt veel vrucht. En wie groeit in geloof, krijgt Jezus steeds meer en voor steeds meer nodig, die vertrouwt zichzelf niks meer toe, die durft nergens aan te beginnen zonder Jezus, die is bang voor elke zonde los van Jezus.

Wie vrucht draagt reinigt Hij. Om vrucht te dragen. Eens volkomen. Volmaakt. Enkel vrucht. Amen